

(א) השתח משמע דבטל
ויעל גבי תלתי קאמ' ר'מ
הא דדריכו למנות קאמ' ר'ל
הא דדריכו להא דרביה. 'תוס'
יטעם (ג) 'תוס' דמלתין
פ"א ועדיות פ"ב,
(ד) 'תוספ' עדיות פ"ב,
(ה) 'תוספ' (ל'קמן י:) (ו)
(ז) 'תוספ' (ל'קמן י:) (ח)
(ט) כריתות יג: וזכום יח.
(י) סופרים פ"ח קוף
מלכה ד, ד': כ"ס: מילתא
מירא, ל' פ"א ג' חא
הקן רש"ל, ט' דף יא:
(מ) (לעיל ב, ד:) (נ) (לעיל ב, ד:)

גליון הש"ס

גמ' אמר אביי כגון
שלקחה סתם. ע"י
דף יד ע"א תוס' ד"ה
בהמה לר"י:

מוסף תוספות

א. שבין ראשון לשני.
 מר"פ. ב. וצריך לעשות
 מעשה בין השמשות
 ולאכול בה. מס' הרא"ש
 סוטה מו: ד"ה סוטה דלי.
 ג. לענין אפרוחים,
 דבעודה במעי אמה אינה
 ראויה לגדל אפרוח עד
 שתצא לחוץ, וא"כ איכא
 הכנה מר"פ.

מוסף רע"י

[illegible]

רואין און כאילו הן פרודות. אם אין כאן מאה פומין של היתר שיהא
 בזהן כדי להעלות פי האיסור בחדד ומאה רואין כאילו ליטרות של כל
 ההפומין פרודות מעל הפומין ומעורבות בשל שולים ומנאזא כולם
 בדבסקה הדמוע ומנטרפות התחתונות להעלות את ליטרא שעל הפה
 והואיל ותרומו ליטרת פירות דרבנן מקילים
 בהעלאתם: **ו' יהושע אומר** אם יש
 שם מאה פומין. של היתר לצד פומין
 של איסור מעלין אותן בחדד ומאה
 ואם לאו הפומין אסורין ואין השולים
 מומיעלין לבטל הפומין הואיל ואין
 בדבסקה הדמוע: **רבי יהודה אומר**.
 לא כל כן נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע
 אלא כן נחלקו ר' אליעזר ואמר כו':
 ר' יהושע אומר אפילו יש שם שש
 ממאות פומין. וכולן בכלל הספק אין
 מעמעלין את היחיד הואיל ופומי הכלי
 דבר שיש בו מניין הוא לא בטלי
 ואפילו דרבנן. אבל דרסה בעגול
 כו': **ר' אמר דרסה בטול העגול**.
 דקטשי איני נזכרות שם מדבסקות
 ואילו יודע היכן הוא לא בטליו וכל
 או בעגול או בדרומו הואיל והשתא לאו
 בעת מניין הוא ולא מנכרא דברי הכל
 ועלו ותנא דלעיל ר' יהודה ואליבא
 דרבי יהושע היא: **רב אשי אמר**
לעגול. הא דקתי וספקא איסור
 ספקס יום טוב ספק חול קאמר ודקסי
 און לרב יוסף ולרבי יוחנן ספק דרבנן
 הוא ולקולא הכא אזלינן לחומרא הואיל
 ויש לו ממירין למחר: **אפילו דרבנן**.

נשחטו הובררה דל
מרי אמר גוזמא קתני
משום רבי אליעזר ב
ואפרוח וקליפתו מאי
ממש קליפה בת אס
בקליפתו עד כאן
דרכי אליעזר בן יעקב
לאויר העולם לא פק
ואמה גוזמא אתמר
יוחנן אמר גולדה ב
והאמר רב הלכה כא
הן אלא הכא בהכנר
לית ליה הכנה דרב
בשבת ר' יהודה אומ
תאכל וב"ה אומרים
הנך ביצים מיו"ט ל
וניכלינהו למחר א"ל
לא קא שרי אלא לגוב
בשבת ואחת ביצה ש
ולא לסמוך בה כרע
דאתא לקמיה דרב פ
א"ל מהו למכלינהו
אמורא עלויה מיומא

אחאס היא. הרי הן כיום אחד ארוך: **ארבעה** וקנים **אליבא דר'** **אליע** ליום א' למורה ולשני למערב: **הכנה דרבה**. **דאמר** הנה בדי שמים **הכתוב: עדיין הוא מחלוקס**. ג"ס וז"ה בזה כשם שנחלקו לבו ב' ללאכלן למחר בשבת: **לאטוויינאו**. ללחמן האידנא. מי אסירי בטלטול **דקיימא** לן רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן מיהו בטלטול האידנא אסירי **קודם** לשבת אבל ציומיה לא ואפילו בטלטול: **והסניא**. סייעמא: ה' **דררשה לרביס: מיומא טבא** לחציה. כלומר משעשה היום יום ט' **מורי** דררשה שלו **דאמרינן** כצרימות^ט ושכור אסור להורות דכח

שדרבו למנות. שמוח, שנינו. ולא בטל, הלכך חסידות ועיגולם א"ע^א שדרך למנות הואיל (סס). כל שדרבו למנות. אפילו במקום, שנינו. ולא בטל (סס). כל דבר שבמנין. כל

[illegible]

נימא קסבר רב קדושה אחת הן. תימא לימא דקסבר שמי קדושות
הן אלא הטעם הוי מגו דלתקנאזי לציין השמשות» דשמא
יוס שבת הוא לתקנאזי לכויל יומא דיוס שמי וי"ל דלא אמרינן מגו
משום יוס שהוא לשעבר דדוקא להבא אמרינן הכי כגון ציין השמשות
דמחילת יוס טוב או ציין השמשות
דשבת שמה שבת הוא ותימא דהא
בסוכה (דף י) אמרינן נוי סוכה
אסורין עד מוצאי יום טוב האחרון
של חג שהוא יום תשיעי שהוא ספק
יוס שמיני ועל כרחיך טעמא משום
דלתקנאזי ציין השמשות דשמא יוס
שמיני הוא והיינו לשעבר וי"ל דמוקדא
מחמת מזה שאני כדמפרש טעמא
התם דילמא דמרתמיא ליה סעודה
ואכלי בגוה והתם אמרינן אפילו
לשעבר אכל הכא מוקדא דמחמת
אסור לא אמרינן הכי:

אלא בהכנה דרבה קמפלגי.

ותימנה דהא אמרינן (ט) כל
 היכא דמתילדא האידנא מאתמול
 גמרה לה ואס כן כשחל יום טוב
 לאחר השבת והציגה נולדה בשבת
 היא נגמרת ביום שהוא חול ואס
 מאי הכנה איכא וי"ל דכנה דקס
 כשנולדה בשבת הרי זו הכנה דקס
 בשעת לידה שייך הכנה ועוד יש לומר
 דכיון דאס נולדה ביו"ט הרי זו אסורה
 אס נאמר כשנולדה בשבת הרי היא
 מותרת בשביל אותה לידה דשבת אס
 כן הוי שבת מכין ליום טוב:
רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר
עדיין היא מחלוקת. ואע"ג
 דפירשתי לעיל דר' יהודה סבירא ליה
 דלא נתקנו צו"כ בדבר זה מ"מ לא
 קשיא מהכא דהא ידידה והא דרביה:
 וספן

פריג'י (ר'בנן ערליה)
אלא היכא דיצא לאויר העולם אבל היכא דלא יצא
אלא אפרוח וקליפתו גוזמא הכא נמי תאכל היא
שבת ויום טוב רב אמר ה'נולדה בזה אסורה בזה ור'
מותרת בזה נימא קסבר רב קדושה אחת היא
בעה זקנים ואליבא דרבי אליעזר ודאמר שתי קדושות
דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן
בתנאי ה'נולדה בשבת תאכל ביו"ט כיום טוב תאכל
משום ר' אליעזר עדיין היא מחלוקת שב"ש אומרים
א תאכל אושפיזכניה דרב אדא בר אהבה הו' ליה
בת אתא לקמיה אמר ליה מאי לאטווינהו האידנא
אי דעתך רב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן אפילו ר' יוחנן
למחר אבל ביומיה לא והתניא (א) אחת ביצה שנולדה
ידה ביו"ט אין מטלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי
המטה אושפיזכניה דרב פפא ואמרי לה ההוא גברא
א הו' ליה הנך ביצים משבת ליום טוב אתא לקמיה
חר אמר ליה זיל האידנא ותא למחר (ב) דרב לא מוקי
בא לחבריה משום שכרות כי אתא למחר אמר ליה
איכו

בערובין צפ' בכל מערבין (דף לח.): **דאמר ספי קדושות הן**, ומערב
תסרא מיום טוב לשבת דסעודת שבת בעיא הזמנה מיום חול מגזרת
: **אופופיזכיה**. בעל הבית: **מיו"ט לשבת**, היום נולדו והיה רוצה
ביום אז לא: **מאי דעמיך**. דפשיטא לך דלמחר מיהא שרו משום
פילו ר' יוחנן לא שרי ללכותה היום אללא לגומעה למחר אם היה יו"ט
לא **מוקי אמורא עלויה**. לא היה מעמיד מתורגמן לפניו לדרוש
דלינו לאמר סעודה עד מחר: **משום שברוס**. דרב אורווי היה
דיין ושכר אל תשת (ויקרא י) וכתיב להורות את בני ישראל (שם):
איכו

מכין לשבת, ולא שבת ליו"ט. ור' יהודה משום ר' אליעזר מוקים להו לב"ה כרב דאוסר. ואע"ד רב, הא רב אדא בר אהבה ורב פפא עבדו כרב.

לא נצטיל האויל וזכרו למוטת כלל (ספ"ט). לירטא קציעות. משקל לירטא של חאטא יבואט של
זוקא? נקט ערלמא לנטיט (זכרס"ט גנ). יאנוני יודע. חס"ה פ' כל זאכר וכלל החסמונות פסי'
אודס פלגי' בזה דר"א ור' יהושע (ספ"ט) ע"ד זאכר שייך לעמוד פוסט.
ש' איתן ככלל הספק להנפיק עט הערלמא לנטיט, וראוין אל חסמונות החסמונות והעליות
שחזקו שחזק כלל הספק פ' מעלות הספ"ט (ספ"ט). אפירלי ש' שם שישל מואת פורניאן אל
היול. ולימיה לאקוריה עניינא, שחזק ועדכא חסמונות חסמונות ונחמטת וכו' חזל. און אל
למחר, דסי שמע קרין וכו' וסכר אל חסד צבואס וגו' וכן בשעה שחזק כלל הנדליל והאורות
י"ח.

בב א ב ג מיי פיר
מהלכות תרומות
הלכה ו ז
בג ד מיי פלא מהלכות
ויפט פלא ח ופ"ג
הלכה ו טוש"ע א"ח סי'
תק"ג סעיף ז וטוש"ע
י"ד סי' קכ סעיף א:
בד ה מיי פ"ח ס"א הלכה
ט סגמ לאין ס"א ס"ה
טוש"ע א"ח סי' שכ סעיף
ה וסי' תקיז סעיף ה:
בה ו מיי פ"ח מהלכות
עירובין הלכה ח סגמ
עשין א טוש"ע א"ח סי'
תט"ו סעיף ז:

רבינו חננאל

[illegible]

ל כל הכלים כאילו הן פרוצות
לא. דכל שדרכו לימנות לא
יער שזמנין כלל (שם). לא
דבר קדושה לדבר חול אל